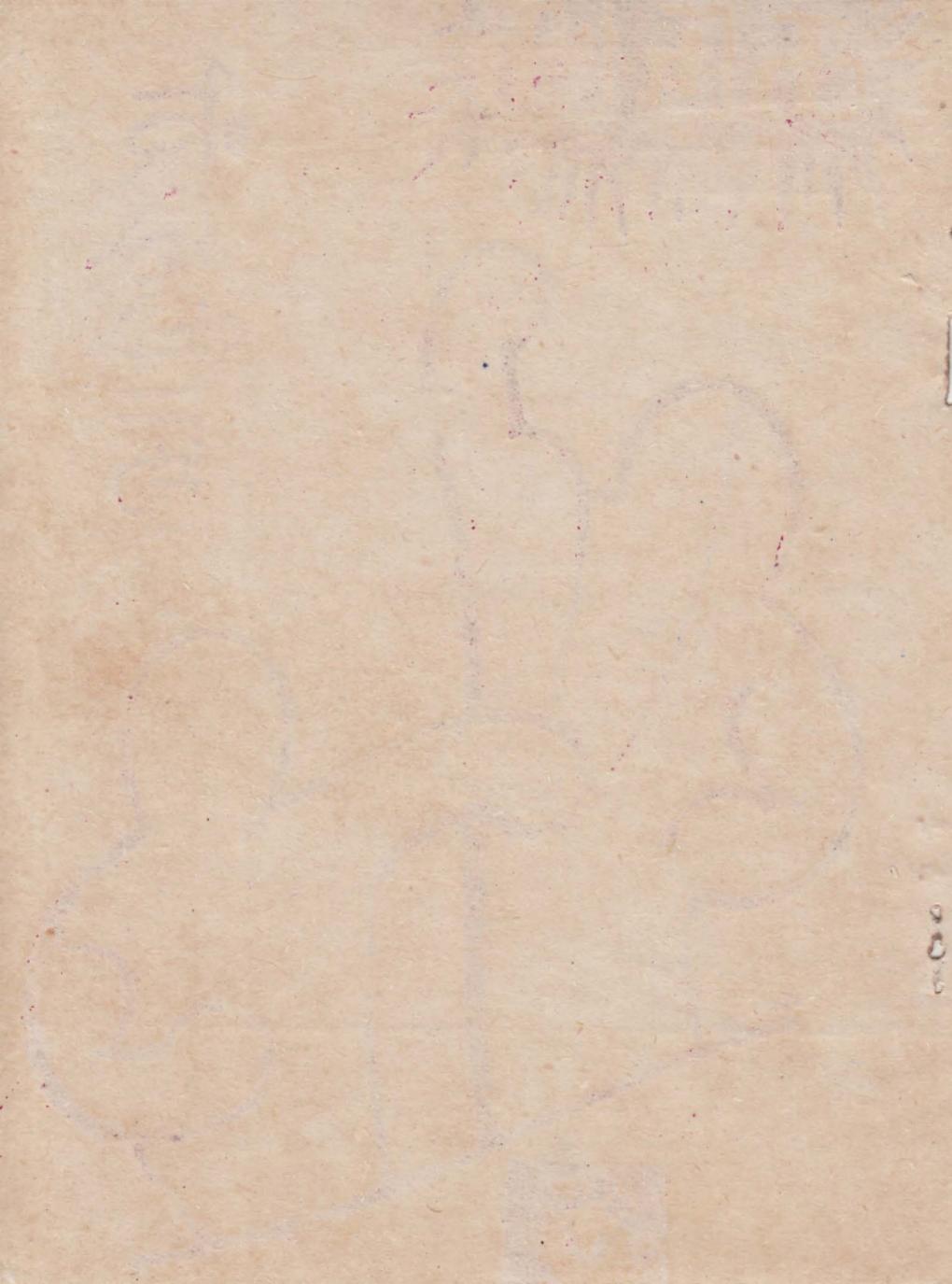

சுரங்கதன்

குடும்பம்

குடுகு

கறுங்கதைத் தொகுதி சாந்தன்

எத்தனை விதங்கள்
எத்தனை தரங்கள்
எத்தனை தளங்கள்
-இருந்திடினும்,
நட்பெனும் இழையால்
என்னுடன் இணைந்த
என் இனிய
நண்பர்கட்டு,
இச்சிறுநால்
சமர்ப்பனம்.

உள்ளீடு

- 3 முன்னுரை
 6 உங்களுடன்
 7 பெயர்
 8 முதலாளிகள் பல வீதம் !
 9 வசதி
 10 சலுகை
 11 இரண்டு உண்மைகள்
 12 கல்தோன்றி மன்தோன்று ..
 13 வர்மரின் வழி
 14 முழும்
 15 தீர்வு
 16 முரண்
 17 கனவுகள்
 18 அந்தஸ்து
 19 கடப்பாடு
 20 பலவீனம்
 21 இரண்டு நிமிட மொனம்
 22 'ஃப்ரி வீல்'
 23 புதிய மடைமைகள்
 24 சூழ்நிலை
 25 புறப்படு, தொழுா !
 26 சோடனை
 27 அறியாமல் எப்படி, உறவுகள் ?
 28 மிச்சம்
 29 அவதி
 30 அகம் — புறம்
 31 பொடியன்

முன்னுரை

‘கடுகு’த் தொகையில் இருபத்தைந்து குறுங்கதைகள். எளிய நடை; தந்தி நடை. பூவேலை இல்லை; பூச்சு வேலை இல்லை. சலிப்பின்றிப் பங்கம் பக்க மாகப் புரட்டலாம். முழுவதையும் வாசித்து முடிப்பதற்கு ஒரு மணி நேர அவகாசம் மிகவுந் தாராளம். ஆனால், வாசித்து முடிந்ததும், இதனைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை, இலக்கியத்தின் குணங்குறிகளை அறிந்த ஒருவனுக்கு எழுதல் நியரம். ‘கடுகு’த் தொகையின் வெற்றி, இந்த தியாயத்திலேதான் வேறொன்றி நிற்கின்றது. ‘கடுகு’க் குறுங்கதைகள் சிலவற்றிலே, மிக நுணுக்கமாக இசைக்கப்பட்டுள்ள ‘கன்தி’யான சமுதாயப்பார்வையின் கோலங்களை ஜீரணித்துச் சுகிப்பதற்குச் சாமானியனுக்குப் பல நாள்கள் கூட ஆகலாம். இயற்கையிலும், வெளிக் கோலங்களிலும் மனதைப் பறிகொடுக்கும் வெகுளித்தனத்திற்குள் சாந்தன் மசியவில்லை. புற அமைதியின் ஆழத்திலே சுழியோடும் அவலங்கள் - அவசங்கள் - அசிங்கங்கள் ஆகியன, அவருடைய எழுத்து ஆண்மை என்ற தூண்டிலிலே இலகுவாகச்

சிக்கிக் கொள்ளுகின்றன. இந்த வெற்றிகுறித்துச் சாந்தன் பெருமைப்படுதலும் நியாயம்.

கருத்து ஒன்றினைச் செப்பமாகச் சௌலாவணி செய்வதற்கு நிகழ்ச்சிகளைச் சோடிக்கலாம். கதை புனை கலையில் இந்த உத்தி செல்லும்; சில சமயம் வெஸ்லும். ‘கடுகு’க் கதைகளுக்கு அந்த உத்தி பொருந்தாது. இதனைச் சாந்தன் அறிவார். இவை பெரும்பாலும் யதார்த்த நிகழ்ச்சிகளே இவற்றின் உயிர்ப்பொருளை உரித்து வைக்கும் கலைத்துவத்தால், கதைக் கோலத்தின் சாங்கங்கள் முகங் காட்டுகின்றன. ‘கடுகு’கள் கதைக்கோலங்காட்டும் இந்த உத்தி நன்று.

சில ‘கடுகு’கள் துனுக்குகளின் சாயல் காட்டுதல் ஒரு தோற்றமே. துனுக்குகளின் ஊழியம், பக்கங்களை ‘ரொப்பு’வதுதான். அவற்றிற்கு சுவையுண்டு. சுவையின் நோக்கம் வேறு. சில ‘கடுகு’கள் ‘நக்க’லாக நயங் காட்டுவதும் தோற்றமே. ‘நக்க’வின் அடியிலே, மானுஷிகத்திலே சடைத்த சினம் ஒன்று கனன்று கொண்டிருக்கின்றது: அந்தச் சினம், சத்திய வேட்சையின் சாயல்களும் காட்டுகின்றது.

தொகையாக அமையும் ஆக்கலில் பாதி தேறி

ஞெலும் போதும். அது வெற்றி: இதிலே ஒரு சில தவிர்ந்த ஏனையன, காரக் கடுகுகளே. காரத்தின் நயங்காட்டுதல் தரகு. தரகு, அநியாயம்; சுவை உங்கள் சுதாமம். நாம் பார்த்த, கேட்ட, அநுபவித்த நிகழ்ச்சிகள் போலக் கடுகுகள் பல தோன்றுகின்றன. இந்தத் தோன்றுதலை விழுச் செய்வதின் மூலம், தான் ஒரு கதைஞன் என்ற வாஸ்தவத்தை சாந்தன் நன்கு நாட்டியுள்ளார். ‘கடுகு’ இசைத்து வரும் சுருதி, புதிய படைப்புகளின் ஆரோக்கியத்தை அறிக்கையிடுகின்றது.

‘எஸ். பொ.’

(எஸ். பொன்னுத்துரை)

மட்டக்களப்பு.

18-7-75.

உங்களுடன் . . . .

இத்தொகுப்பிற் காணப்படுங் கதைகளிற் பெரும் பாலானவற்றைப் பிரசுரிப்பதில் சில பத்திரிகைகள் காட்டிய அச்சம், இத் தொகுப்பின் பிறப் பிற்குக் காலாயமைந்தது.

கதைகளின் அளவு, காகிதத் தட்டுப்பாடு, சனங்களிடம் போய்ச்சேரவேண்டும் என்ற நோக்கிற்கு விலையும் ஒரு முக்கிய காரணி என்கிற முடிவு-ஆகியவை இவ்வருவைத் தீர்மானித்தன. உருவைத் தவிர்த்தாலும், ஒட்டு மொத்தமாக, இது - முதல் முயற்சி என்கிற வகையிலும் - பரீட்சார்த்த முயற்சியாகவே, அமைகிறது.

இந்தக் கதைகளில் சாந்தன் என்ன சொல்லுகிறுன்? கதைகள் என்ன முடிவைச் சொல்லுகின்றன? — என்று, நேரடிச் சேதிகளைக் கதையிற் தேடப் போகிற, உரிச்ச வாலைப்பளம் தின்னிகளான டியூப் லீற் தலை நண்பர்கள், கதைகளை வாசிப்பதைத் தவிர்த்து, கட்டுரைகளைப் படிப்பது சேமம்.

எழுத்தாளமையிருப்பதற்கும், கம்யூனிஸ்டாயிருப்பதற்கும் அடிப்படையே, மனிதனமையிருப்பதுதான் என்பதை மறந்து; ரெடிமேட் முத்திரைகளுக்கும், சாயங்களுக்கும் ஆசைப்பட்டு - அல்லது பயப்பட்டு - மனச்சாட்சியை அடக்க வைத்துக் கோலங்காட்டுகிற மார்சம் என்னால் முடியாதது. எனக்காக, என்கதைகள் பேசும்.

— சாந்தன்

பெயர்

குணபதிப்பிள்ளை ஒரு கடை போட முடிவு
செய்தார். வட்டிக்கடை. நல்லதாக ஒரு பெயர்
வைக்க வேண்டுமென்று யோசித்தார். கன நாட்களா
கிடும் ஒன்றும் அகப்படவில்லை.

இம்மாதிரிச் சங்கதிகளில் கெட்டிக்காரரான
தன் னுடைய நன்பர் சுப்பிரமணியத்தைக் கேட்டார்,
மணியத்தார் கொஞ்சனேரம் யோசித்து விட்டு.

“‘மக்கள் வட்டிக் கடை’

என்று

வையுங்கே

என்றார்.

முதலாளிகள் பலவிதம்

திதாக உத்தியோகமாகிக் கொழும்பிற்குப் போனதன் பின், அப்போது தான் முதற் தடவையாக ஊருக்கு வந்திருந்தான், செல்வம். தன் சுக பாடி சுந்தரம் ஊரோடு கடை திறந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவனைப் பார்க்கச் சென்றுன்;

“எப்பிடி, முதலாளி? எப்பிடி ‘பிளினெஸ்’ எல்லாம்? ” என்று, பாதி நக்கலாகக் கேட்ட செல்வத்திற்குச் சுந்தரம் சொன்னான்:

“மச்சான், மூவாயிரம் ரூபாய் முதல் போட்டுக் கடைபோட்ட என்னை ‘முதலாளி’ எண்டா, எங்கடை ‘எம். பி.’ யிற்ற ஐயாயிரம் ரூபா முதலைப் ‘பொத்தி’ வேலை எடுத்த நீ ஆர்? ”

306

வசதி

கந்தையரைச் சந்திக்க, அவருடைய கந்தோ
ருக்குப் போனேன். அங்கே அவர், எல்லோருடனும்
தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுட்பட - ஆங்கிலத்திலேயே
பேசியது எனக்கு வியப்பாயிருந்தது. ஆன், பெரிய
தமிழ் ஆர்வலர். ஆனாலும், ஏன் இப்படி?

கேட்டேன்.

அவர் சொன்னார்:

“இந்த ‘ஸெக்ஷு’னுக்கு நான்தான் ‘ஹெட்’
மற்றவை எல்லாம் எனக்குக் கிழை வேலை செய்யிற
ஆக்கள். தமிழில் பேசுறதெண்டா, ‘நீர்’, ‘நீங்கள்’
என்டெல்லாம் பேசுவேணும். இங்கிலீஷ், வனு வசதி
எல்லாருக்கும் ‘யு’ தானே!”

சலுகை

‘இங்கே துப்பாதே !’

என்ற அறிவிப்புப் பலகை, அரசு கரும் மொழி யில் மட்டுமே எழுதப்பட்டுத் தொங்கியது, அந்த இடத்தில்,

“இந்த அறிவிப்பில் கூடப் பாரபட்சமா ?” என்று குழந்தை ஒருவர்.

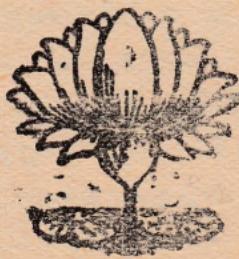
“நீர் ஏன் கவலைப்படுகிறீர் ? மற்றவங்களெல்லோ கவலைப்படவேணும் ? தமிழங்கள் இங்கே ஆப்பலாம்.” என்றார், கூட வந்த நண்பர்.

இரண்டு உண்மைகள்

ஏழை மக்கள் மத்தியில், வோட்டு வேட்டைக்கு வந்த அபேட்சகர்; “‘ஓரு சாதாரண சமையல் தொழிலாளியின் மகன் நான்’ - என்று என்னை அறி முகப் படுத்திக் கொள்வதிற் பெருமை அடைகிறேன்’” என்று தமது பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

“அது சரிதான்; ஆனால், இப்ப ஹோட்டல் முதலாளி !” என்று கூட்டத்திலிருந்து குரலொன்று கிளக்கியது.

கல்தோன்றி மண்தோன்று...

“இப்ப சயன்ஸ், சயன்ஸ் எண்டு ஏதோ பெரிசாக கத்துருங்கள்... அந்தக் காலத்திலையே, எங்கடதமிழங்கள் ஏரோப்பிளேஸ் விட்டிருக்கிறங்கள்; ‘கரண்ட்’ ‘கரண்ட்’ எண்டு இப்ப சொல்லுற மின்சாரத்தைக் கூட, கண்டு பிடிச்சுப் பாவிச்சிருக்கிறங்கள்...”

“�ரோப்பிளேஸைக் கண்டு பிடிச்சதுக்கு என்ன அத்தாட்சி எண்டு கேட்டா, ராவணன் புஷ்பக விமானத்திலே பறந்தான் என்பீங்கள்... மின்சாரத்தைக் கண்டு பிடிச்சதுக்கு என்ன அத்தாட்சி?”

“உந்த ‘மினைக்கெடுத்துறது’ எண்ட சொல்லுவிருக்கெல்லோ, உது எப்பிடி வந்ததென்டு யோசிச்சிரோ? ‘மின்னைக் கெடுத்தல்’ எண்ட சொல்லுத்தான், திரிஞ்சு அப்பிடி வந்தது. ‘மின்னைக் கெடுத்தல்’ எண்டா, மின்னை - மின்சாரத்தை - வீணாக்குதல் எண்டு அர்த்தம். அந்தக் காலத்திலே, தமிழ் வீடுகளிலே மின்சாரம் பாவிக்கப்பட்டிருக்கு எண்டது, இந்த ‘மினைக்கெடுத்தல்’ எண்ட சொல்லிலே இருந்து விளங்குது!”

வர்மரின் வழி

நவதர்மவர்மர், பஸ்வைர் காலத்தில் வாழ்ந்த சமணத்தலைவர் தமிழ்ச் சமூகம் முழுவதற்குமே வழி காட்ட முனைந்த சிந்தனையாளர். பேதம் பாராட்டாது, சைவக் கோவில்கள் ஊரியைகளையும் விமர்சித்து வந்தவர். சரித்திரம் இப்போது அவரை மறந்து விட்டது.

ஓரு சமயம், வர்மரைச் சந்தித்த காஞ்சிப் பிராமணர் சிவானுபட்டர், கேட்டார்: “வர்மரே, சைவத்தைப்பற்றிய உங்கள் விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம். ஆனால், அடிக்கடி எங்களிடமில்லாத குறைகளை இருப்பதாய்க் கூறிச்சாடுவதுதான் புரியவில்லை...”

வர்மர் சொல்வார்: “பட்டரே, என் அத்தியந்த நண்பரான உம்மிடம் உண்மையைச் சொல்வதில் தப்பில்லை. நான் உங்கள் மதத்தில் சாட்டுகிற குற்றங்களெல்லாம் உண்மையில், எங்கள் ஜெனத்தில் தான் உள்ளன. ஆனால், அவற்றை நான் சொல்லப் புறப்பட்டால், இந்த ஜென முனிகளும், மக்களும் என்னை என்ன பாடு படுத்துவார்களென்பதை நீர் அறியீரா? அதனால்தான் வேறு வழியின்றி, உங்கள் தலையில்...”

முழும்

பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்த பொன்னையா திடுக்கிட்டாற் போலத் திரும்பி பக்கத்திலிருந்த நடராசாவைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

“பஸ்ஸோட பஸ் மோதி, பதினெட்டுப் பேருக்கு மரண காயமாம். நாலு பேர் உடனியே செத்துப் போனங்களாம்... பேரேல்லாம் பேப்பரிலை போட்டு கூக்கு...”

நடராசா, நிமிர்ந்து பார்த்துக் கேட்டார்:

“அதிலை தமிழர் எத்தினைபேர்? சிங்களவர் எத்தினைபேர்?”

தீர்வு

“ மதில் கரையோட நிக்கிறப்பாசி மரத்திலை,
ஒரு பழமும் யிஞ்சுதில்லை... ”

“ ஏன் ? ”

“ ரேட்டுக்கு அந்தப் பக்கமிருக்கிற பட்டினிப்
பட்டாளங்களைல்லாம், ஆக்களில்லாத நேரம்
பார்த்து மதிலிலை ஏறி, எல்லாத்தையும் பிடுங்கிக்
கொண்டு போடுதுகள்.”

“ அந்த மரத்தை வெட்டி விடுவ்கோ, தொல்லை
இல்லை ! ”

முரண்

“இலக்கியங்கள், மானுடத்தின் முன்னேற்றத் திற்குக் கருவிகள்; அவற்றிற்கு, நிச்சயமான - காத் திரமான சமுதாயப்பணி உண்டு...” என்று ஆவேசமாகப் பேசிய மக்கள் இலக்கியகாரன்;

“அப்படியான படைப்புகள்தாம், காலத்தால் மலியாமல் நின்று நிலைக்கும்” என்றார்.

“சரி; காலத்திற்குக் காலம், சமுதாயங்கள் மாற, இலக்கியங்களும் அவற்றின் பணியுங்கூட மாறுமே! அப்படியானால் நின்று நிலைக்கிற இலக்கியங்களை மியூசியத்திலா வைக்கப் போகிறீர்கள்?” என்று எதிர்க் குரல் கேட்டது.

கனவுகள்

கனவுகள் ஆருமையைப் பிரதிபலிப்பனவா? நன்பன் தேவராசா, ஒரு உசாரான பேர்வழி - பகவில் மட்டுமல்ல; இரவில்-அவன் காணுகிற கனவுகளும் - எக்கச்சக்கமாகத்தானிருக்கும்.

எல்லாமே, வீரதீர சாகசங்கள் - மகிழ்வுகள் தான். மாதிரிக்கு—

1ம் நாள்: பஸ்ஸில் ஒரு ‘பிக்பொக்கற்’ காரண மடக்கியது.

2ம் நாள்: ‘போயிங்’ பயணம்.

3ம் நாள்: அழகிய பெண்ணென்றுத்தியின் காதல்:

4ம் நாள்: ‘லக்ஸ்பிரே’ $2\frac{1}{2}$ இருத்தல் தகரம் ஒன்று ($\text{‘காட்’ கூட இல்லாமல்}$) வாங்கியது;

அந்தஸ்து

பூன்றும் வகுப்பில் படிக்கிற ஷாகுமாருக்கும், துராஜ் ஜாக்கும் சண்டை முண்டு விட்டது. ‘யார் பெரியவ’ ரென்கிற வாக்கு வாதம்.

“உங்களுக்குக், கொழும்பிலை சொந்தவீடு இருக்கோ ஐலே ?”

“நாங்க இருக்கிற வீடு, எங்கட வீடு தானே ! சரி; உங்கட அப்பாட்ட கார் இருக்கோ ?”

“இரண்டு இருக்கு ! ரெட், எங்கட அக்கா பரதநாட்டியம் அரங்கேற்றம் செய்திட்டா ! உம்மட அக்கா ?”

“ஓ ! எங்கட அக்காவும் செய்திட்டாதானே !”

“உங்க வீட்டிலை ஃபிரிட்ஜ் இருக்கோ ?”

“இருக்குதுதானே ! சரி; எங்கட அப்பா, சுவாமிஜிட பஜனை, மகராஜ்ஜிட ‘மெடிட்டேஷன்’ யோக கிளாஸ்ஸ் - எல்லாத்துக்கும் போறவச் ! உங்கட அப்பா போறவரேச ?”

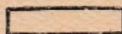
“அப்பா மட்டுமில்லை; அம்மாவுங் கூடப் போறவதானே !”

பாவம், ஷாகு தோற்றுவிட்டான்.

கடப்பாடு

“நாங்கள் சிட்டுக்குருவிகளுக்கு நிச்சயம் கடமைப் பட்டவர்கள், அவற்றின் பணி தனித்துவமானது எங்களைப், போல, வான வெளியிலும் தோப்புக் கூடலிலும் மட்டுமே, அவை பறவை மொழியைப் பேசவில்லை. மனித இனத்தின் நடவில், ஊர்ப் பிரதேசங்களிலும், வீடுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டு, அவை எம் பறவை மொழியையும், பண்பாட்டையும் வளர்த்து வருகின்றன. அவற்றிற்கு நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம்’’ என்று, பறக்கிற பறவைகள் மாநாட்டில் பருந்து தீர்மானங் கொண்டு வந்தது.

‘‘மனிதப் பிரதேசங்களில், பறவை மொழியையும், பண்பாட்டையும் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை என்ன? ஒரு விதத்தில், அதுகூட, ஆக்கிரமிப்பும் ஊட்டுவலும் ஆகும் அல்லவா?’’ — கொக்கு குரலையுப்பியது.

பலவீனம்

இரண்டு வினாடி அவகாசங்கூட இருக்கவில்லை-
நான் அதனைக் கண்டபோது.

அழகான மலர். மஞ்சள் நிறம். இடையிடையே
இளஞ் சிவப்புஞ் சேர்ந்திருந்தது மாதிரி. இப்போது
என் நினைவுக்கு வருகிறது. அதற்கு முன், எப்போதா
வது அப்படி ஒரு மலரைக் கண்டதாக ஞாபகமு
மில்லை. அது, என்ன பூவென்றே, அதன் பெயர்
என்ன வென்றே கூட, நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

என் சைக்கிளின் முன்சில்லு, அந்த இரண்டு
வினாடிக்குள் நாலு அடி போவதும், அதன்கீழ் அம்
மலர் அகப்பட்டு நகங்குவதும் நிச்சயம்.

‘சடக்’ கென்று இடது பக்கம் வெட்டினேன்.
‘இந்தப் பூ, எப்படி இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கும்?’

நடைபாதையில் வந்த, யாரோ ஒரு மெனிந்த
மனிதர்மீது மோதியதும்; ‘ஸொறி’ என்றவாறு
‘பிரேக்’ போட்டதும், இன்னமும் நினைவிலிருக்
கின்றவ.

இரண்டு நிமிட மௌனம்

போன ஆண்டு விழாவிற்கு கனகசபை இருந்தார். இம்முறை, ஆளில்லை. விழாத்தொடங்கியதுமே தலைவர், ஞாபகமாக சபையோர் எல்லோரையும் ஏழுந்து நின்று இரண்டு நிமிட மௌனம் அனுட்டிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்.

சடசடவென்று நாற்காலிகள் தள்ளப்பட்ட ஒரைச்சள், செருப்பொலிகள் எல்லாம் பட்டென்று ஓய்ந்து, மின்விசிறிகளின் ஒங்காரம் மட்டுமே மண்டபத்தை நிறைத்தது. மௌனம் என்றால், மௌனம்! இந்தப் பெரிய மண்டபம், இத்தனை பேருடனும், இப்படி அமைதியாக இருக்க முடியுமா என்று எனக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது.

இந்த இரண்டு திமிடத்தில், மற்றவர்கள் என்ன செய்வார்கள். என்ன நினைப்பார்கள் என்று, எனக்குப் புரிந்ததில்லை. கடவுள் நம்பிக்கை இருந்து, நல்லவர்களாகவு மிருந்தால் இறந்து போனவரின் ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திக்கக் கூடும். மற்றவர்கள் என்ன செய்வார்களென்று யோசித்தேன்..

இரண்டு நிமிடமாகிவிட்டது போலிருக்கிறது. மீண்டும் சடசட ஒலியுடன் எல்லோரும் அமர்ந்தார்கள். இந்த வேளையில் கனகசபையின் முகத்தையாவது ஒரு நிமிடம் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து பார்த்து விடவேண்டும் என்று நினைத்திருந்ததும், எனக்கு மறந்துபோய்விட்டது.

“பீ.பி.வீல்”

“பட்டங்கள் நிலையானவை !” — என்றார்,
முதலாம் ஆள்.

“உண்மை; நாங்கள் செத்தாலும் எங்கள் பட்டங்கள் அழியாது போலத்தானிருக்கு!”—என்றார் மற்றவர்:

“இப்ப பாரும், எப்பவோ ஒரு காலத்திலே எழுதி எனது உண்மைதான்: இப்ப, பத்துப் பதினெட்டுச் சொல்லை. இன்னும் ‘எழுத்தாள்’ என்னடுதான் சொல்றங்கள் !”

“உதென்ன, பெரிச? நான் ஒரு காலத்திலே தொழிலாளியாயிருந்தவன்தான். இப்ப, என்ற பட்டறையிலே எனக்குக் கிழை பத்துப் பேர் வேலை செய்யிருங்கள்— எண்டாலும் இன்னும் என்னைத் ‘தொழிலாளி’ எண்டுதான் சொல்றங்கள்.”

புதிய மடைமகள்

சமூக சீர்திருத்த வாதியான ஒருவரைச் சந்திக்கப் போனேன் சந்திரன் தான் கூட்டிப் போனேன். இருவர்க்கும் பொதுவான நண்பன், அவன். எங்களுடன் ராசவுங் கூடவந்தான்.

என் கையிலிருந்த பச்சை நிற ‘ஃபைல’க் காட்டி; ‘‘இதை எங்கேயாவது வைச்சிட்டுவா; இந்த நிறம் அவருக்குப் பிடியாது’’—என்றுன், சந்திரன்.

ராசு, சிரித்துவிட்டுக் கேட்டான்;

“ஆன், கீரக்கறி, வல்லாரைப் பச்சடி, இது களையும் சாப்பிட மாட்டாரோ ?”

சூழ் நிலை

“உன்னுடைய அண்ணன் எவ்வளவு தீவிரமான முற்போக்கு வாதியாக இருக்கிறான்...!” என்று புனிதனிடங் கூறினான், இனியன், வியப்புடன்.

“அண்ணுடைய உத்தியோகந்தான் அதற்கு முக்கிய காரணம்...” — புனிதன் புன்னகையுடன் சொன்னான்;

“முற்போக்காகச் சிந்திக்கக் கூடிய சூழ்நிலை களையும், மனப்பான்மையையும் தன்னுடைய உத்தியோகத்தால் பெறுகிறான்?... அதிர்ஷ்டக்காரன் தான்...” — இனியனை இடை மறித்துப் புனிதன் சொன்னான்:

“பொறு, பொறு. அவசரப்படாதே... தன்னை முற்போக்காளருக்க் காட்டிக் கொள்ளா விட்டால், அவனுடைய உத்தியோகம் போய்விடும் அதுதான்...”

புறப்படு தோழா !

வழி, பயங்கரம்-

நீண்டது-

எனினும்,

தூரத்தில் தெரிகிறது

ஓளி-

மனதில் வைரம்

உண்டு, எங்களுக்கு

உங்களுக்கு

இல்லை !

புறப்படு, தோழா !

— மேலே கண்ட புதுக்கவிதையை ‘கடகட’ வென்று எழுதி முடித்த புதுக்கவிஞருள் பூலோகம், என்னிடம் காட்டி;

“எப்படி இருக்கு ?” என்றான்

“எந்தப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பப் போறுய் ?”

— என்றேன்.

“எதுக்கும் அனுப்பலாம் ! எதிலும் போடுவன் ! வர்க்கப் போராட்டப்பத்திரிகை ‘இளை’ னுக்கும் அனுப்பலாம்; இனப் போராட்டப் பத்திரிகை ‘சுதர்ம’ னுக்கும் அனுப்பலாம் எதுக்கு அனுப்புற தெண்டு யோசிக்கிறன் ...” என்றான்.

சோடினை

“ஒது கட்டைக் குருத்து வாறபருவம். அநி யாயமா இப்ப வெட்டாதையடா!”— என்றார் சோமர், மகனிடம்.

கொடுவாட் கத்தியும் கையுமாய் வாழையரு கில் நின்ற சிவஞானம். திரும்பி; “உப்பிடிப்பாத்தா. ஒரு வாழையும் வெட்டாலாது. குறைஞ்சது, ஆளுக் குப் பத்து வாழையாவது கொண்டுவரச் சொல்லி யிருக்கிறஞ்கள்...” என்றன்:

“இப்ப உவனுக்கு என்னத்துக்காம் வாழை?”
—அடுத்த வீட்டு அம்பலவி அம்மான் கேட்டார்.

“உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கச் சொல்லிப் பேச, ஆரோ பெரியவன் கொழும்பாலை வாருஞம்... அவரை வர வேற்க, இவயள் ரேட்டெல்லாம் சோடிக் கப் போகினமாம்...”

சிவஞானம் கத்தினன்;

“விசர்க்கதை பேசாதையெனை! நாங்களே சோடிக்கிறம்?—சங்கத்திலை பெரியவங்கட ஓடர்...!”

அறியாமல் எப்படி உறவுகள்?

சோதி, ஒரு சம்ஸ்கிருதப் புத்தகத்தை கந்தோ
ருக்குக் கொண்டுவந்திருந்தான். அதிலுள்ள எழுத்
துக்களை அவனுடன் சேர்ந்து நீரானும் படம் பார்த்
துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது அங்கு வந்த தமிழி,
புத்தகத்தை நன்றாகப் பார்த்து விட்டு; “அணே!
நீங்கள் ஏதோ தமிழிலே படிக்கிறீங்கள்... எனக்கு
விளங்காது!”—என்றபடி போய்விட்டாள்.

அவள் போனதும், சோதி சொன்னான்:

“மச்சான், நாங்கள் இந்தக் ‘குமாரோதய’
வெல்லாம் படிச்சுத் தள்ளுற நேரத்திலே, இவனுக்
குத் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கூட அடையாளங் கண்டு
பிடிக்க முடியேல்லை! இவ்வளவு படிச்சு, இந்த நல்ல
உத்தியோகத்திலே இருக்கிற இவள் பாடே இப்பிடியென்டா...?”

மிச்சம்

அரசாங்கத்தினைக்களமொன்றின் வாகனசாலை. ராட்சதன் போல் கம்பீரமாக நின்ற வொறியைப் பார்த்து ஜீப் கேட்டது.

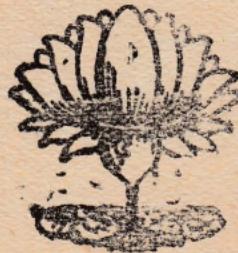
‘என்ன, அண்ணே... எங்கட நாடு குடியரசா கியும் நீங்கள் இன்னுந் தனி இங்லீஷிலையே பெயரைப் போட்டுக் கொண்டு ஓடித்திரிகிறீங்களே...?’

“அதையேன் கேட்கிறூய் தம்பி! முதலிலை, மூன்று பாஸையுந் தான் போட்டிருந்தன். வடக்காலை போக மேலையிருந்ததைக் கிறுக்கினங்கள்; தெற்காலை போக, நடுவிலையிருந்ததை அழிச்சாங்கள்... கடைசியிலை, கிழையிருந்தது மாத்திரம் மிஞ்சிக்கிடக்கு!”

அவதி

ஊரில் பெரிய விழா. மந்திரியும் வருகிறார். திறைந்த கூட்டம்! ‘தங்கள் பார்வையில் மந்திரி பட வேண்டுமே’ என்கிற அவதியில், ஊர்ச்சிறுவர்கள் முன்டியடித்துக் கொண்டு சபை முந்தலுக்கு வர முயன்றனர். அதே நேரத்தில், ‘மந்திரியின் பார்வையில் தாங்கள் பட்டுவிட வேண்டுமே’ என்ற அவதியில் மேடை முந்தலுக்கு வரமுந்தினர், அமைப்பாளர்கள்.

அகம் - புறம்

வட இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கிற அந்தச் சவாமிஜி பற்றிப் பேச்சு. சவாமிஜியின் உபதேசங்களை வைத்துக் கொண்டு தர்க்கித்துக் கொண்டால் கள் சுந்தரத்தாரும் குமாரசாமியரும்.

“பற்றை விட்டால் போதும் என்கிறார், சவாமி” — என்றார் சுந்தரம்.

“இல்லை; ‘ஆணவந்தான் முக்திக்குப் பங்கை அதை விடுவதுதான் முக்கியம்’— என்றுதான் மகராஜ் சொல்கிறார்” — என்றார், குமாரசாமி.

கொஞ்ச நேரத்தில், சுந்தரத்தார் போன பிறகு:

“இந்த ஆரும் தனக்கு ஏதோ விளங்கு தெண்டு இந்த விஷயங்களைப் பற்றிக் கதைக்க வெளிக்கிட டிட்டுது!” — என்றார், குமாரசாமி என்னைப் பார்த்து.

○○

பொடியன்

அமரசிங்கத்தார் வீட்டுக்கு வந்த போது,
அவருடைய மிஸ்ஸில், அந்த நியூஸெல்ச் சொன்னு
பகல் ஒன்றரை மணிக்கு, லி. டப்ளியு. ஈ. க்குப்
போன பொடியனை இன்னழுங் காணேல்லையாம்.
இப்போது, மணி ஐந்து.

“இப்ப என்ன செய்யிறது ?” என்றார் அவர்.
 “பொலிசிலை ஒரு எஞ்சிரி போட்டிட்டு வாங்கோவன்”

இரண்டு நிமிட யோசனைக்குப் பிறகு,

“அவன்ர நேம் என்ன ?” என்றுவாறு அமர
 சிங்கத்தார் எழுந்தார்.

“ஓ ! பொடியன்.. பொடியன்ஸ் நேம் ..”
 என்ற மிஸ்ஸில் அமரசிங்கம், தீவிர யோசனையின்
 பின்னும், பொடியனுக்குப் பெயர் ஒன்று இருக்கத்
 தான் வேண்டுமென்பது மட்டுந்தான் நினைவுக்கு
 வந்தவவாக; “ பொறுங்கோ, பேபி வரட்டும்—
 கேட்டுச் சொல்லுறன்” என்று.

மிஸ்டர் அமரசிங்கம், பேபியின் வருகையை
 எதிர்பார்த்து மீண்டும் நாற்காவியில் அமர்ந்தார்.

முதற் பதிப்பு : 1975, ஆடி
 வெளியீடு : ஐ. சாந்தன்
 அண்ணுமலை வீதி,
 சுதுமலை, மாணிப்பாய்.
 (இலங்கை)
 அச்சு : லக்ஷ்மி அச்சகம்,
 195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு.
 கொழும்பு-13.
 அட்டை } வரையன்
 ஓவியம் }
 உரிமை : ஆசிரியருக்கு

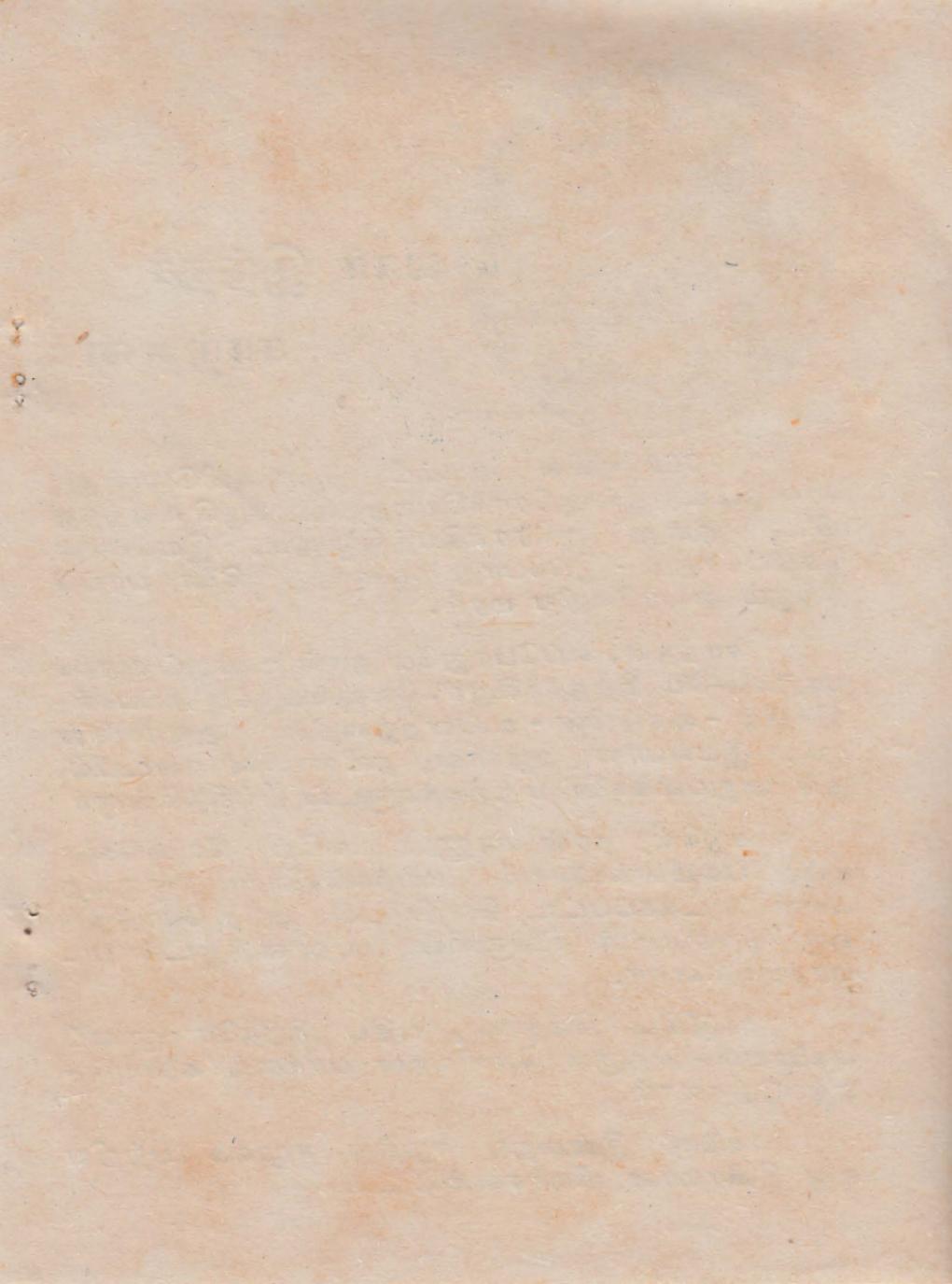
‘KADUKU’ (A Collection of MINI’ STORIES)

by

A. SANTHAN

Published by the Author, Annamalai Road,
 Suthumalai,
 Manipay (Sri Lanka)

Price : ONE RUPEE
Cover Design: VARAIYAN

யார் இந்தச் சாந்தன்?

1960 களில் அரும்பிய முளைகளிலொன்று, கால ஒட்டத்தில் ஆரோக்கியமற்றவை கருகி மறைந்து விட, தனது ஆரோக்கியத்தினாலும், இயல்பான செழிப்பாலும் - இப்போது வளர்ந்து இளை பரப்பி நிற்கும் வைரமேறிய மரம்.

சாந்தன், எப்போதுமே தான் உணரும் முரண் பாடுகளையே சித்தரிக்கிறார்; வேஷங்களுக்கு அப்பால்கலையின் - வாழ்வின் - உன்னத்தையே அவாவுகின் ரூர். இயல்பான, அழகான, நலினமான நடையில், தன் அனுபவங்களை மற்றவர்களுடன் பங்கிடுகின்றார்.

கடுகில், தான் காணும் உலகின் வேஷங்களையும், பலவீனங்களையும், மயக்கங்களையும், ஒருவித மான (அடக்கப்பட்ட) வெறியுடன், அதே நேரத்தில் ஒரு புகைப்படக் கல்வுள்ளின் அவதானத்துடன் படமாக்கியுள்ளார்.

'கடு'கின் கதைகள், புதிய சிந்தனை முனைப் புகளையும் - அதனால் தெளிவான பார்வை களையும் - ஏற்படுத்தலாம்.

'கடுகு' இன்றைய ஈழத்து சமூகம் பற்றிய ஒரு திவிரமான விமர்சனம்.....